

Bi 121-OLD TESTAMENT

પાઠ : ૨૩ અરણ્યમાં ઈસાએલીઓ (નિર્ગમન અધ્યાય ૧૫-૧૭)

મરુભૂમિ (અરણ્ય)ની કોઈ બડાઈ કરતું નથી. અરણ્ય તથા પ્રશ્નો સામાન્ય રીતે આવે છે. આપણા બાળકોમાં પણ આપણે તે જોઈએ છીએ. જ્યારે કોઈ મુશ્કેલ પરિસ્થિતિ કે પ્રશ્નો આવે તો તેઓ બીજાને તેને માટે જવાબદાર ઠેરવે છે. આ બીજાઓને જવાબદાર ઠરાવવાની રમતની શરૂઆત એનવાડીમાં થઈ હતી અને આજ સુધી તે હયાત છે.

આજનાં આ પાઠમાં મુસા દવારા આપવામાં આવેલા વચનો બાબતે ઈસાએલીઓની મુસા સામેની ફરીયાદ તથા દોષારોપણ વિશે જોઈશું. હકીકતમાં તો દેવ પોતે તેઓમાં ભુલ શોધતા હતા. મુસાએ તેઓને યાદ અપાવ્યું કે, તેઓ સંપુર્ણપણે ઈશ્વર પર આધિન થવામાં નિષ્ફળ ગયા છે. લાલ સમુદ્ર પાર કર્યા પછી સિનાઈ પર્વત તરફ જતાં મુસા તેઓને ગરમ એવા અરણ્યમાં થઈને ચલાવે છે. ત્રણ દિવસ સુધી પાણી ન મળવાને કારણે તેઓ ખુબ તરસ્યા થયા. અંતે જ્યારે તેઓ પાણીનાં ઝરા પાસે આવ્યા ત્યારે તે એટલું કડવું હતું, કે તે પી શકાય નહિ. તેથી લોકોએ મુસાની વિરુદ્ધધમાં બડબડાટ કર્યો અને કહ્યાં અમે શું પીએ ? આથી મુસાએ પાર્થના કરી અને દેવે તેને એક લાકડાનો કટકો બતાવ્યો. મુસાએ તેને પાણીમાં નાંખ્યો અને તરત જ પાણી પીવા લાયક મીહુ બન્યું. દેવે ઈસાએલીઓને કહ્યું, કે, "જો તમે મારો અવાજ સાંભળશો અને મારી આજ્ઞાઓને કાળજી પૂર્વક પાળશો તો મિસરીઓને થતાં કોઈપણ રોગો હું તમારા પર લાવીશ નહિ. હું યહોવા તમને સાજાપણું આપનાર ઈશ્વર છું."

ઈસાએલીઓ ત્યાંથી આગળ ચાલ્યા અને જ્યાં ૧૨ પાણીનાં ઝરાઓ અને ૭૦ ખજૂરી હતી ત્યાં તેઓએ છાવણા કરી. એક મહિનો ત્યાં રહ્યા પછી ફરી સિનાઈ પર્વત તરફ તેઓ આગળ વધ્યા. મુસાફરી દરમિયાન તેઓએ મુસા તથા હારુનની વિરુદ્ધ ફરીયાદ કરી અને કચકચ કરતા કહ્યું, "જ્યારે અમે મિસર દેશમાં હતા ત્યારે તો અમને ધરાતાં સુધી રોટલી મળતી, ત્યારે મિસર દેશમાં અમે મૂઆ હોત તો સારું. ભલે અમે દાસ હતા તો પણ અમારી પાસે ઘણું ખાવાનું રહેતું અને તમે અમને અરણ્યમાં ભૂખે મારવા લાવ્યા છો." ત્યારે દેવે મુસાને કહ્યું, "મેં લોકોની કચકચ સાંભળી છે. તેઓને કહે કે, હું આકાશમાંથી તેઓને સારુ ખોરાક આપીશ." અને જોઈશ કે લોકો દરરોજ બહાર નીકળે ને તે દિવસનો છિસ્સો ભેગો કરે એ માટે કે તેઓ મારા નિયમ પ્રમાણે ચાલશે કે નહિ તે વિશે હું તેઓની પરિક્ષા કરું.

જ્યારે ઈસાએલીઓએ ઉપર જોયુ તો દેવનાં ગૌરવને તેમણે વાદળા મધ્યે દીકું. મુસાએ લોકોને કહ્યાં "તમે મારી કે હારુનની વિરુદ્ધધમાં નહિ પરંતુ દેવની વિરુદ્ધધમાં કચકચ કરી છે. તો પણ દેવે તમારું સાંભળ્ય, છે. તમે સાંજે માંસ ખાશો અને સવારે તમે રોટલીથી તૃપ્ત થશો."

તે સાંજે લાવરીઓએ ઉડી આવીને છાવણીને ઢાંકી દીધી કે જેથી લોકોને ખાવા માંસ

મળે અને સવારે છાવણી આસપાસ જાકળ પડયુ અને જાકળ ઉડી ગયા પછી જમીન ઉપર હિમ જેવો બારીક નાનો ગોળ પદાર્થ અરણ્યની સપાટી પર પડેલો હતો. ઈસ્થાએલી પુત્રોએ તે જોઈને એકબીજાને પુછ્યું કે તે શું છે? તેઓએ તનો સ્વાદ ચાખ્યો. તે ધાણાનાં ધાણા જવું શ્વેત હતું અને તેનો સ્વાદ મધ્ય ચોપડેલી પોળીના જેવો હતો. તેને બાઝીને કે શેકીને ખાઈ શકતું. મુસાએ કહ્યું કે, "ઈશ્વરે તમારે માટે આ ખોરાકરૂપે આપ્યું છે. સપ્તાહનાં છ દિવસ સુધી આકાશમાંથી તે વરસાવવામાં આવશે. પાંચ દિવસ સુધી તમારે એક વ્યક્તિને જેટલું જોઈએ તે પ્રમાણે જ એકહુ કરવું. પરંતુ છદ્રા દિવસે બે દિવસ માટે એકહું કરવું. એ પ્રમાણે તમારે સાખ્બાથનાં દિવસને સારુ ખોરાક એકઠો કરવો. કેમકે, તે સાખ્બાથનાં દિવસે આકાશમાંથી પડશે નહિ."

કેટલાક લોકોએ દેવની સુચનાનો અનાદર કરતા એક દિવસ કરતાં વધારે એકહું કર્યું જે ઓએ વધારે એકહુ કર્યું તા બીજે દિવસે તેમાં કીડા પડયા અને વાસ આવી. પરંતુ છદ્રા દિવસે બમણું એકહુ કરવા છતાં પણ તેમ થયું નહિ. સાખ્બાથનાં દિવસે ખાવા માટે તે એટલું જ સારુ હતું. સાખ્બાથનાં દિવસે તે લોકો રોટલી એકઠી કરવા બહાર ગયા પણ તેઓને કશું મળ્યું નહિ. તેઓએ તે રોટલીને 'માના' નામ આપ્યુ જેનો અર્થ છે 'તે શું છે?' ૪૦ વર્ષ તેઓ અરણ્યમાં રહ્યા ત્યાં સુધી દેવે માનાથી તેઓનું પોખણ કર્યું.

સિનાઈ પહાડ તરફ મુસાફરી કરતા ઈસ્થાએલી લોકોએ એક નિર્જળ જગ્યાએ પડાવ નાખ્યો. ફરીથી દેવને પોકારવાને બદલે તેમણે મુસાની વિરુદ્ધ કચકચ કરી. "અમને પીવાને પાણી આપ" તેવી માંગણી કરતા કહ્યું "શા માટે તું અમને તથા અમારા છોકરાને, તથા અમારા ઢોરઢાંખરને તરસે મારી નાંખવા મિસરમાંથી કાઢી લાવ્યો?" મુસાએ ઉત્તર આપ્યો, "શા માટે મારી સાથે જઘડો કરો છો? એ તો દેવ તમારી પરિક્ષા કરે છે." પછી મુસાએ દેવને વિનંતી કરી "આ લોકોનું હું શું કરું, કેમકે તેઓ મને પથરે મારવા ચાહે છે." ત્યારે દેવે કહ્યું, "ઈસ્થાએલનાં કેટલાક વડીલોને લઈને તારા હાથમાં લાકડી લઈને લોકોની આગળ જા. હોરેબ પવત પાસે હું તારી સાથે ઉભો રહીશ. ત્યાં તું તારી લાકડી પર્વતને મારજે અને ત્યાં લોકોને પીવા સારુ પાણી નીકળ્યો." મુસાએ ઈશ્વરે આપેલી આજ્ઞાને માની અને ખડક પર માર્યું. પાણીનો જરો ફુટી નિકળ્યો અને લોકો તથા ઢોરઢાંખરને પીવા સારુ પુરતુ પાણી મળ્યું. મુસાએ તે જગ્યાનું નામ 'માસસાહ' એટલે 'પરિક્ષા' અને 'મરીબાહ' એટલે 'વિદ્રોહ' પાડયું.

એ જ સ્થળે અમાલેકીઓએ તેમના પર હુમલો કર્યો. મુસાએ યહોશુઆને યુદ્ધ કરવા સારુ લોકોને ગોઠવવા જણાવ્યું. મુસા દેવની લાકડા પોતાનાં હાથમાં લઈને પર્વતની ટોચે ઉભો રહ્યો. જ્યાં સુધી ઈશ્વરની સ્તુતિ કરતા મુસા પોતાનાં હાથ ઉંચા કરતો અને દેવની સહાયની માંગણી કરતો ત્યારે યહોશુઆ વિજય પામતો. પરંતુ જ્યારેતેનાં હાથ નીચા કરતો ત્યારે અમાલેકીઓ વિજય પામતા.

મુસા હાથો ઉંચા કરીને થાક્યો તેથી તે એક પથ્થર ઉપર બેઠો, ને હાડુન તથા હુર તનો બંને બાજુઓ મદદ કરતા ઉભા રહ્યા. સૂર્યાસ્ત થતાં સુધી તેઓએ તેનાં હાથને ઉંચા રાખ્યા.

અમાલેકીઓ ઉપર યહોશુઆ તે દિવસે વિજયી બન્યો. ત્યારે મુસાએ વેદી બનાવીને તે સ્થળને 'યહોવા-નિર્સી' નામ આપ્યુ જેનો અર્થ 'યહોવા દેવ વિજય આપે છે'. કેમકે, તેણે તેનાં હાથોને દેવનાં રાજ્યાસન તરફ ઉંચા પ્રસારેલા હતા.

આ ઘટનામાં એ મહત્વ દર્શાવવામા આવ્યું છે કે, લોકો કેટલા જલદી થી ઈશ્વરે આપેલા વચ્ચને ભુલી જાય છે અને દેવે ભૂતકાળમાં કરેલા વિશ્વાસનાં કાર્યાને પણ ભુલી જાય છે. લોકો પરિસ્થિતિને પોતાનાં હાથમાં લેવાની કોશિશ કરે છે. દેવ ચાહે છે કે તેઓ ગમે તેવી મુશ્કેલ પરિસ્થિતિમાં પણ તમના અધિકારીઓને ઉપર આક્ષેપ ન કરતા તેઓ પર વિશ્વાસ રાખવાનું શીખે.

આ ઘટના એ સચ્ચાઈને દર્શાવે છે કે, "દેવ પોતાનાં વચ્ચન પ્રત્યે વિશ્વાસું છે. તે સારા અને પ્રેમાળ પિતા છે અને આપણાં જીવનોની દરેક પરિસ્થિતિમાં વિશ્વાસ યોગ્ય છે.

આ પાઠનું પુનરાવર્તન કરતા નીચેનાં પ્રશ્નોનાં જવાબ આપો.

પ્ર.૧ જ્યારે ઈસાએલીઓએ માંસ માટે કચક્ય કરી ત્યારે દેવે તેમને માટે શું કર્યું ?

(જ) (પાંચ સેકંડ માટે થોભો) જો તમારો જવાબ છે કે, તે સાંજે તેમણે લાવરીઓથી છાવણીને ઢાંકી દીધી - તો તમે સાચા છો.

પ્ર.૨ આકાશમાંથી દેવ દ્વારા વરસાવવામાં આવેલી રોટલીનું નામ શું હતું ?

(જ) (પાંચ સેકંડ માટે થોભો) જો તમારો જવાબ છે કે,- રોટલીને 'માન્ના' તરીકે ઓળખવામાં આવ્યું - તો તમે સાચા છો.

પ્ર.૩ અમાલેકીઓ સાથેનાં યુધ્ય દરમિયાન મુસા પોતાનાં હાથો ઉંચા રાખવા દવારા શું દર્શાવવા માંગતો હતો ?

(જ) (પાંચ સેકંડ માટે થોભો) જો તમારો જવાબ છે કે,- તેનો વિશ્વાસ તેનાં પ્રભુમાં હતો - તો તમે સાચા છો.

આ વાત જેણે સાંભળી નથી તેવા તમારા મિત્રને જણાવો. તેમને પુછો કે તેમના જીવનની કોઈ પરિસ્થિતિ માટે તેઓને ઈશ્વર સામે કોઈ ફરિયાદ છે. જવાબ સાંભળ્યા પછી તેમની સાથે પ્રાર્થના કરો અને તેમની દુઃખ પરિસ્થિતિમાં તમારો વિશ્વાસ દેવ પ્રત્યે છે તેમ જણાવો કે જેથી તેમનાં પ્રશ્નનું નિરાકરણ થાય. દેવ પાસે કદી કચક્ય કરતાં આવવું નહિ પરંતુ તેને બદલે દેવનો આભાર માનવો.

આ અભ્યાસને તમે ત્રણ વખત સાંભળો તે તમારું ગૃહકાર્ય છે. તમારા મનથી દરેક પ્રસંગો વિચારો ત્યાર બાદ જે તમને યાદ રહ્યું તે તમારા શબ્દોમાં વર્ણવો. આ ઘટનાઓ અને બનાવોને સાચી રીતે બીજાને કહી શકો ત્યાં સુધી બરાબર સાંભળો. લગત્તગ ૪૫ મિનિટ સુધી આ સાંભળવાનું ચાલુ રાખો. તમે કોઈક વ્યક્તિને આ બાબત કહી શકવા માટે બીજા વ્યક્તિની તમને જરૂરત પડશો. પુનરાવર્તનનાં પ્રશ્નો તમારા મિત્રોને પુછો અને સાંભળ્યા પછી તેમના જવાબો આપો.